

Historia ya Falsafa

Majibu 45 ya Berkeley kwa Pingamizi

Na Dkt. Arthur Holmes wa Chuo cha Wheaton

Sawa, nikimgeukia George Berkeley, ningetumaini kwamba baada ya mara ya mwisho, msimamo wa kifalsafa anaouendeleza utaanza kuzingatiwa kwa urahisi, pamoja na hoja yake ya kuutetea. Huenda ulidhani mwanzoni kwamba kitu alichokuwa akijaribu kukianzisha kilikuwa kisichowezezana, lakini unapoonna jinsi anavyofanya, nadhani ukadiriaji wa uwezekano unaongezeka karibu 100%. Hiyo ni kusema, ikiwa anaweza kuunga mkono misimamo hiyo mitatu ya msingi ya kifalsafa inayohusika, basi kukataa kwake kuwepo kwa maada, msingi, bila kujali akili yoyote, kunaonekana kuwa endelevu.

Kwa kadiri dhana ya maada ilivyo wazo la kufikirika badala ya dhana ya majaribio, na kama mjumbe wa nomineralist, anasisitiza kwamba hatuna mawazo ya kufikirika; neno maada halina marejeleo, unaona. Kwa hivyo, unapozungumzia uhalisia wa maada, hujui watu wanazungumzia nini. Locke mwenyewe alisema maada ni kitu ambacho sijui ni nini, unaona.

Sasa vivyo hivyo na akili yake, kwa sababu ikiwa yote tunayojua kuhusu vitu vya kimwili yanatokana na mawazo yetu ya sifa za msingi na za sekondari, na ikiwa ni kwamba hatujawahi kuwa na mawazo ya ubora wa msingi bila kujali sifa za sekondari, au kinyume chake, na kwamba sifa zote za msingi na za sekondari zinahusiana na aina zote za hali ya uchunguzi, basi inaonekana kufuata kwamba ubora wa msingi na wa sekondari uko katika hali moja, yaani ni wa kibinafsi, ni sifa tu za mawazo yetu, na hatuna ushahidi wa sifa zozote zisizobadilika, au kama si sifa zisizobadilika, angalau sifa za upendeleo, katika kusikia katika sehemu ndogo ya nyenzo huko nje. Kwa hivyo hitimisho lake linaonekana kuwa, kuhusu ushahidi wa majaribio, tunachojua tu ni akili na mawazo yao, na mawazo yetu ya vitu vya kimwili ni hivyo tu, mawazo yaliyochanganywa na sifa za msingi na za sekondari bila wazo la maada. Kwa hivyo akili, bila shaka, ikiwa angeishia hapo, kungekuwa na pingamizi la haraka.

Unaelezaje usawa wa mpangilio wa asili, hasa katika enzi ya Newton, ambapo asili ilieleweka kwa mtindo uliopangwa, sheria zisizobadilika, nguvu zisizobadilika, nk, mashine hii kamilifu? Unaelezaje hilo? Mbali na swali, unaelezaje mawazo uliyonayo ikiwa hayasababishwi na vitu vya nje vya kimwili? Naam, mawazo yake hapa, nadhani, ni rahisi sana. Sehemu yake ya kuanzia kimsingi ni ile ya Descartes. Nadhani, na kile ninachofikiria ni mawazo, mawazo ni vitu vya mawazo, kile tunachofikiria.

Nadhani, na nadhani mawazo, lakini anaenda hivi, miongoni mwa mawazo yetu, tunapaswa kutofautisha kati ya mawazo tendaji na yasiyojali. Ukipenda, mawazo ya hiari na yasiyojali. Kwa sababu kuna mawazo ambayo ninachagua kuwa nayo.

Wazo langu la twiga wa kichawi mwenye mabawa ya kipepeo ni wazo la hiari kwa sababu nililifikiria, na nikaliweka pamoja. Kwa upande mwingine, kuna mawazo mengine ambayo hayaji kwa hiari, yaani hisia nyingi za hisia zinazotujia hujiandikisha bila kualikwa kwenye fahamu. Mawazo yasiyojitegemea.

Na ingawa ni wazi vya kutosha kwamba naweza kuwa chanzo cha mawazo hai, mawazo ya hiari, si dhahiri kabisa kwamba naweza kuwa chanzo cha mawazo tulivu, kwa sababu mara nyingi mimi hupata mawazo kama hayo si tu bila kualikwa bali pia yasiyotakikana. Mawazo ya maumivu, kwa mfano. Kwa hivyo lazima kuwe na sababu nyingine zaidi ya akili yangu kwa mawazo haya yasiyokusudiwa au tulivu.

Sasa, mawazo ni mambo ya kiakili; lazima yawe na sababu za kiakili. Kwa hivyo sababu hii nyingine lazima iwe akili nyingine. Sasa, hafikirii wazo la telepathy ya kiakili, haswa kwamba ungenipa mawazo ya kila aina.

Hapana, hatua inayofuata katika mawazo yake, hata hivyo, ni kuzingatia usawa wa asili. Hiyo ni kusema, usawa wa uzoefu wetu. Ukweli kwamba kuna utabiri ndani ya uzoefu ambao tumeunda kutoka kwa mawazo yetu.

Ukweli kwamba kila mtu katika chumba hiki anasikia mambo yaleyale katika hatua hii. Ukweli kwamba tunaishi katika ulimwengu wa uzoefu wa kawaida. Utaratibu wa kawaida, utabiri wa kawaida, ushahidi wa umma , nk.

Kwa hivyo lazima kuwe na, kama chanzo cha aina hii ya umoja, lazima kuwe na akili kubwa zaidi, akili fulani ya juu, roho fulani isiyo na kikomo, Mungu. Ili kwamba Mungu ndiye akili nyingine inayohitajika katika suala la mawazo tulivu. Mungu sio tu husababisha mawazo yetu tulivu, lakini pia anatupa ulimwengu uliopangwa wa uzoefu pamoja na utabiri wake wote .

Yeye si muumba tu wa akili zetu zenye kikomo, bali pia ndiye anayezifahamisha akili zetu zenye kikomo. Ili hisia zetu ziwe aina ya lugha ya kimungu. Lugha ya Mungu kwetu ambayo kwayo tunaelewa mpangilio wa mambo ambayo tunapaswa kurekebisha , ambayo tunapaswa kufaa .

Na kwa njia hii, tunashiriki katika mawazo ya Mungu. Ni kama vile mtetezi wa empiricist anavyosema kwamba nembo za binadamu hushiriki katika nembo za kimungu. Akili ya binadamu hushiriki katika akili ya kimungu.

Kwa kuwa uzoefu wetu ni ulimwengu uliopangwa wa mawazo ambayo Mungu anayo na anatupa. Kwa hivyo basi, Mungu, inageuka, ndiye chanzo cha kutosha, si chanzo muhimu tu, bali chanzo cha kutosha cha yote yaliyopo, bali pia mawazo yote yanayotokea tu kwenye akili zilizopo. Kwa hivyo basi Mungu, kwa maana hiyo halisi, ndiye muumba wa ulimwengu wa asili.

Ex nihilo, pamoja na muumba wa akili zenye kikomo. Naam, hilo liko wazi vya kutosha, nadhani. Na ni kwa kuzingatia hilo kwamba unatumaini umesoma shairi hilo dogo ambalo Kaufman, shairi, ikiwa linaweza kupambwa na hilo, ambalo Kaufman anaweka kwenye 237, muda mfupi kabla ya uteuzi kuanza.

Ulisoma hilo? Kulikuwa na kijana mmoja aliyesema, Mungu lazima afikiri ni jambo la ajabu sana akigundua kwamba mti huu unaendelea kuwapo wakati hakuna mtu karibu kwenye quad. Kuna mti unaoanguka msituni wakati hakuna mtu karibu wa kuusikia. Je, unatoa kelele ? Kuna mti ulio kwenye quad wakati hakuna mtu karibu wa kuuona.

Mungu lazima afikirie kuwa ni jambo la ajabu sana akigundua kwamba mti huu unaendelea kuwa hivyo wakati hakuna mtu karibu kwenye quad. Mpendwa bwana, mshangao wako ni wa ajabu. Mimi huwa kwenye quad kila wakati.

Na ndiyo maana mti utaendelea, kwa kuwa unaangaliwa na Mungu wako kwa uaminifu. Kwa hivyo si kwamba ulimwengu unaingia na kutoka. Hapana.

Ipo milele katika akili ya Mungu tangu alipoifikiria kwa mara ya kwanza. Sawa. Sasa, bila shaka, umefikiria kila aina ya pingamizi.

Kaufman anatupa baadhi. Lakini hebu tuchukue yako kwanza. Nilikuwa na hamu ya kujua.

Ungesema nini kuhusu mtu anayesumbuliwa na ndoto za kale? Je, Mungu anacheza naye kimsingi? Au unapoonza ndoto za kale. Sio ndoto za kale, bali mtu ambaye kwa kweli anaota ndoto za kale . Ndiyo.

Kuona vitu, mengine yote. Ndiyo, na unataka kusema, kwa kweli, ndoto za usiku ni vitu tunavyosababisha. Lakini si vya hiari.

Je, hiyo ni tofauti na njia yake ya kutofautisha kati ya hiari na isiyo ya hiari? Na nadhani angelazimika kusema ndiyo. Sijui kama anaijadili. Nadhani angelazimika kusema ndiyo.

Kuna tatizo fulani la kiakili ambalo sisi, ukipenda, tunafikiria mawazo. Kama mtu ambaye ana mawazo mengi yanayomsumbua... Unaweza kusema, kama ndoto. Isipokuwa angeelezea ndoto kama zote zilizotolewa na Mungu, ambazo angeweza.

Ndiyo. Ndiyo, nadhani pingamizi nyingi unazotoa, unaweza kuona mara moja jinsi angejibu. Nilijiuliza tu, labda ili kuchukua hatua hiyo zaidi, unawezaje kuona kwamba Mungu ndiye chanzo cha kutosha na muhimu cha uovu duniani? Ndiyo, anashughulikia tatizo la uovu kwa undani.

Na kwa bahati mbaya, Kaufman hakujumuisha nyenzo hiyo. Lakini nadhani ni kuelekea mwisho wa kazi hii kuhusu kanuni za maarifa asilia ndipo anaishughulikia kama ifuatavyo. Kwa bahati mbaya, hilo ni swali muhimu sana.

Kwa sababu nadhani moja ya matatizo makubwa ya udhanifu wa kimetafizikia ni tatizo la uovu. Angalau kutoka kwa mtazamo wa itikadi ya Mungu. Kwa sababu dhahiri kwamba ikiwa hakuna vitu halisi, hakuna nguvu halisi za kimwili, basi mambo yote ambayo ni sehemu ya tatizo la uovu, maumivu ya kimwili, saratani, vimbunga, na mengine yote, ikiwa ni pamoja na kifo, hayana aina ya maelezo ambayo yamekuwa yakitolewa kijadi.

Yaani, kwamba husababishwa na michakato ya kimwili, ambayo ni sehemu ya mazingira ya kimwili ambayo Mungu amewekwa. Tukikiuka michakato yake, tunavunja shingo zetu. Naam, kama huna sababu za kimwili za kuelezea maovu ya kimwili, una tatizo.

Na kwa kuwa mambo hayo hutujia kama uzoefu tulivu, lazima useme Mungu ndiye anayeyasababisha moja kwa moja. Kwa hivyo, dhana potofu mara nyingi huwa na tatizo na hilo. Na kwa hivyo kuna watu wanaoamini dhana potofu ambao hujaribu kuyashughulikia kwa kuthibitisha Mungu mwenye kikomo.

Kwamba ingawa ana nguvu zote zilizopo, si nguvu isiyo na kikomo. Kwamba kuna kikomo cha kile kinachoweza kufikirika katika ulimwengu usio na uovu. Ili hata Mungu asiweze kupata wazo la aina hiyo la kushiriki nasi, akipewa kile alichokuwa akikitaka katika wanadamu wenye kikomo.

Wale wanaoamini maadili mema watasema kwamba maovu ya kimwili ni ya udanganyifu, ambapo unakaribia jambo la ajabu. Na mahali fulani katika mchezo huo wa mpira, utapata mitazamo ya Sayansi ya Kikristo. Ambayo ni metafizikia ya maadili mema.

Kwa kweli, miaka kadhaa iliyopita, nilikuwa na mwanafunzi ambaye alitoka katika malezi ya Sayansi ya Kikristo. Na tulipokuwa tukizungumzia Berkeley, alisema kitu kama, unajua, hivyo ndivyo nilivyolelewa, nadhani. Berkeley.

Sasa, Berkeley mwenyewe anashughulikiaje hili? Naam, msisitizo wake, bila shaka, utakuwa kwamba ulimwengu wa asili, kama Newton alivyoelezea, ni ulimwengu wenye mpangilio maalum. Hilo haliingilizwi kiholela na Mungu. Ni mpangilio maalum.

Mpangilio huu wa jumla wa asili. Anasisitiza kwamba mpangilio huu wa jumla wa asili ni muhimu kwa mwongozo wa maisha ya kawaida. Mazingira lazima yatabirike.

Ni muhimu ikiwa tutaweza kuelewa michakato ya asili. Na unaweza kuongeza, fanya sayansi. Tumia rasilimali za asili.

Lazima iwe na mpangilio na inayoweza kutabirika. Kwa maneno mengine, ni muhimu kwa mipango yote ya kibinadamu, madhumuni yote ya kibinadamu, shughuli zote za kiakili. Na faida hizi zinazidi kile anachokiita usumbufu fulani .

Ili atumie kile kilichojulikana kihistoria kama hoja ya wema mkuu. Maovu yanaruhusiwa kwa wema mkubwa zaidi . Yamejengwa katika mpangilio wa mambo kwa wema mkubwa zaidi .

Sasa, neno usumbufu maalum linaonekana kupunguza uzito wa tatizo. Lakini anataka kusema kwamba matatizo ya aina hii, maovu ya asili, ni muhimu katika kuonyesha tofauti, kuisitiza uzuri, kuficha picha ili tuweze kuona kweli yaliyo mema na kuyafuatilia. Kwa maneno mengine, ukweli kwamba kuna raha na maumivu yanayohusika katika uzoefu wa mwanadamu hutumika kama mwalimu wa Mungu, mwalimu mkuu, katika kutufundisha jinsi anavyotaka tuishi, kutufundisha jinsi ya kuishi.

Ambayo, bila shaka, ni mojawapo ya mambo ambayo John Locke alisema alipozungumzia maadili. Kwamba raha na maumivu hutoa aina ya thawabu na adhabu, kutoa aina ya nidhamu iliyojengeka ndani katika kujifunza yaliyo mema na mabaya. Kwa hivyo, kwa maana hiyo, maumivu na hofu ni muhimu kwa ustawi wetu yanapoonekana kwa mtazamo mpana zaidi.

Kwa hivyo hii ni aina nzuri zaidi ya hoja. Ambayo, bila shaka, kimsingi ni sawa na ile ambayo Wakristo wanaamini katika maovu ya asili wametumia katika karne nyingi. Hoja nzuri zaidi.

Kwa hivyo ingawa unaweza kusema kwamba hili ni tatizo hasa kwa mtu mwenye mtazamo wa ukamilifu, sawa, ikiwa mtu mwenye mtazamo wa ukamilifu anaweza kutumia hoja nzuri zaidi, si mbaya zaidi kuliko mtu mwingine yeyote. Sasa, linapokuja suala la dhambi ya mwanadamu, yeye ni wazi sana. Haya ndiyo mawazo yetu yanayofanya kazi , unaona.

Na matokeo ya hilo kwa watu wengine. Naam, Mungu hupanga uzoefu wao kwa uthabiti na athari za nia zako kwa watu hao wengine. Kwa hivyo, mchanganyiko wa hoja ya hiari na hoja nzuri zaidi hushughulikia hilo.

Hungesema basi kwamba maovu ya asili yangekuwa sehemu ya mchakato wa asili, hata kama dhambi haijawahi kutokea? Ndiyo, anaonekana, ndiyo. Kwa hivyo je, kuna mwanadamu mwenye kufa kwa asili? Hilo halingefuata. Inaweza kuwa kwamba uzoefu wa kifo ni kitu ambacho Mungu alitoa baada ya anguko.

Sasa, sidhani kama anajadili swali hilo . Angalau, silikumbuki. Loo, ndio, ndio.

Lakini, unaona, chochote unachosema kuhusu swali unalouliza ni uovu wa asili unaotokana na anguko. Ukweli ni kwamba kiumbe chochote chenye kikomo cha kimwili kinategemea sana kuwepo na kile kinachotokea katika mazingira. Adamu angeweza kuanguka kutoka kwenye mti halali na kuvunja shingo yake ya kijinga.

Unajua? Sielekei kukubali wazo kwamba uovu wa asili ulianza na vuli. Nadhani ni dhahiri kabisa , isipokuwa sakafu ya bustani haikuwa tasa, kwamba wadudu walipigwa kila wakati watu walipotembea ndani yake. Na ikiwa kifo cha wanyama ni sehemu ya tatizo la uovu wa asili, basi, unaona.

Sawa, David, sasa fikiria. Unadhani, anzisha mawazo fulani yanayoendelea, unadhani Berkeley angejibu kuhusu mwili? Nitaanza na rahisi zaidi kwanza. Unadhani angejibu swali hilo? Unamaanisha kwamba Mungu hakuumba mbingu na dunia ? Berkeley angesema nini? Nadhani ndiyo maana ni vigumu sana kupata mrithi huko Berkeley, kwa sababu hata kama inaonekana anafanya hivyo, hafanyi mengi sana.

Anachofanya ni kuondoa kitu cha kati. Kwa maana fulani, namaanisha, sawa, Mungu angeweza kutupa miili halisi na kutupa vitu hivi vyote vya kimwili na kisha kutuweka hapa ndani, na kisha tungekuwa na mitazamo hii yote. Au angeweza tu kutupatia kiumbe wa roho na kusukuma mitazamo hii yote kiotomatiki ndani ya utu wetu.

Namaanisha, nani anajali? Vyovyote vile, mambo yatakuwa vivyo hivyo. Mungu alifanya hivyo, na ni juu yetu. Ndiyo, unaona, Mungu aliumba mbingu na dunia.

Sasa, ungetafsirije hilo kwa Berkeley , unaona? Huenda ikawa rahisi kusema Berkeley . Ungetafsirije? Naam, ingekuwa kitu kama hiki: wakati fulani, Mungu alileta akili zenye kikomo na akaanza kuzipa uzoefu uliopangwa wa ulimwengu wa asili. Naam, angesema nini kuhusu kufanyika mwili, kufanyika mwili? Yaani, kwamba Kristo alionekana kati yetu, Mungu katika mwili.

Sasa, mwili ni nini? Mwili katika Berkeley-ese, unaona, ni mawazo fulani, uzoefu fulani unaopokelewa bila kujali. Unaona ? Ili Kristo awe mwanadamu kikamilifu katika suala hilo kama mtu mwingine yeyote. Alizaliwa na mwanamke? Ndiyo, mara chache kama wewe.

Unaona ? Kwa sababu hakatai chochote kinachopatikana. Anachofanya ni kutufanya tufikirie mara mbili kuhusu ukweli halisi unaotokana na kile kinachopatikana. Nilikuwa nataka kuuliza wakati huo, lakini hivi karibuni alisema kwamba tunapata mawazo tulivu kwa sababu Mungu anayatumia.

Je, hiyo inamaanisha wakati Yesu alipokea mawazo tulivu pia? Ndiyo. Ndiyo, hii ingekuwa sehemu ya ubinadamu wake katika kufanyika mwili. Ikiwa yeye ni

binadamu kikamilifu na pia ni Mungu kikamilifu, hivi ndivyo tumekuwa tukielewa kufanyika mwili kila wakati.

Unaona, katika historia ya kanisa. Kama yeye ni mwanadamu kikamilifu, atapitia mambo kama tunavyoyapitia sisi. Ndiyo.

Kwa hivyo huna haja ya kurekebisha mawazo yako kuhusu uzoefu wa Kristo duniani kama vile unavyopaswa kurekebisha mawazo yako kuhusu uzoefu wako. Bado unapitia kitu kile kile kama unachopitia, na yeye pia. Unaona ? Ndiyo.

Hili si pingamizi. Sawa. Siwezi kuelewa vizuri akilini mwangu jinsi kuwajua watu wengine katika kiini chao kunavyofanya kazi.

Ikiwa ni wazi kwamba Mungu hakisababishi ndani yangu, lazima kwa namna fulani uwe unasababisha ndani yangu. Unazungumzia ujuzi wa akili za wengine? Ndiyo. Tunaathiriana vipi? Sawa.

Descartes, Locke, na Berkeley wana mtazamo sawa kuhusu jinsi tunavyowajua watu wengine . Sawa. Sasa, rudi kwa Descartes kwa sababu hapo ndipo palipo wazi.

Kile ulichonacho katika Descartes ni mchanganyiko wa akili na mwili. Sivyo? Na vivyo hivyo kwa mtu mwingine, una mchanganyiko wa akili na mwili. Sasa, katika Descartes, kinachotokea ni kwamba mabadiliko ya kimwili katika mwonekano au kitendo cha mwili wa pili yana ushawishi wa kisababishi, hutoa mabadiliko ya hali za kimwili, hali za ubongo, na vichocheo vya hisia katika mwili wa kwanza.

Ambayo, kwa sababu ya mwingiliano wa akili na mwili, hutoa hali za kiakili. Sawa. Kwa hivyo nina mawazo kuhusu mwili wa pili, ambayo yanafanana na uzoefu wangu mwenyewe wa mwili wa kwanza.

Kwa hivyo kwa mlinganisho, nakuja kufikiria kwamba akili ya pili ina hali za akili zinazohusiana na hali za mwili, sawa na jinsi hali zangu za akili zinavyohusiana na hali zangu za mwili. Sawa. Kwa hivyo ni hoja kwa mlinganisho.

Kama vile M1 ilivyo kwa mwili wa kwanza, vivyo hivyo M2 ni kwa mwili wa pili. Sasa, najua hili kwa uzoefu wa haraka. Ninajua hili vivyo hivyo.

Najua hili vivyo hivyo. Na kwa hivyo kwa mfano naweza kuhitimisha hilo. Sawa.

Sasa, John Locke ni yule yule. John Locke, kama nilivyosema, si dhahiri kuhusu dutu au dutu ya akili kama Descartes alivyokuwa. Lakini kwa vyovyote vile, kwa upande wa majaribio, ni sawa.

Sasa, Berkeley anapokuja, kwa nini iwe tofauti? Utaona. Kama nina uzoefu wa mwili wa pili, shukrani kwa Mungu, na kama Mungu akinipa uzoefu wa, nukuu, mwili wa pili, na uzoefu wa mwili wa kwanza, basi, kwa kadiri kuna mifano, naweza kuwa na wazo fulani la kinachoendelea akilini mwa pili. Unaona ? Sasa, hasa kwa kuwa baadhi ya shughuli za mwili ni kutengeneza ishara au kutoa sauti ya maneno, ili ninapokusikia ukisema, nachanganyikiwa na, unaona, ikiwa ninatambua maneno hayo kama maneno ninayotumia, basi ninajua kwa mfano kinachoendelea akilini mwako.

Sio lugha tu, bali pia tabia zingine za kimwili. Ndiyo, hiyo ni kawaida. Popote unapokuwa na nadharia hii ya uwakilishi wa maarifa, ndivyo itakavyokuwa.

Baada ya yote, ni jambo gumu kwa mtazamo wa kwanza. Ninawezaje kuingia ndani yako na kuelewa kinachoendelea ndani yako? Jambo ambalo nina shida nalo katika njia hii maalum ya kusema ni kwamba sisi, kulingana na hili, tungejua tu kinachoendelea akilini mwa mtu mwingine ikiwa tutaweza kubishana kwa mlinganisho. Unaona ? Inaonekana kwangu kwamba utambuzi wetu mwingi wa kile ambacho watu wengine wanafikiria sio matokeo ya hoja.

Ni utambuzi wa papo hapo . Ni kwamba mwonekano wa mwili huamsha utambuzi badala ya kutoa msingi wa hitimisho. Unaona ? Kwa hivyo nadhani ni utambuzi wa analogi zaidi badala ya hitimisho la analogi linalohusika.

Lakini hata hilo halitoshi kwa baadhi ya watu katika utamaduni wa bara zaidi unaotokana na karne ya 19, ambao tutaanza kuelewa tunapoingia katika Hegel, unaona, ambaye anataka kusema kwamba sina hata kujitambua isipokuwa katika aina fulani ya lahaja na nafsi nyingine, ubinafsi wangu wa alter. Unaona ? Ili bwana ajijue kama bwana tu mbele ya mtumwa. Na mtumwa anajijua kama mtumwa tu mbele ya bwana.

Unaona ? Na hivyo kwa kila aina ya uelewa wa kibinadamu. Ili uzoefu wa awali, msingi wa msingi katika uzoefu, katika hali hiyo si wa Descartes nadhani. Sio nafsi ya kwanza pekee.

Ambayo ni kabla ya uzoefu wa mimi. Unaona ? Sasa hivyo ndivyo inavyoendelea katika karne ya 19, na kutoka hapo ndipo panapotokea I-You ya Martin Buber. Unaona ? I- you, anasema , ni neno la msingi la msingi. Si mimi, si wewe.

Nilidhani. Sisi. Na wanachofanya ni kuvunja ubinafsi wa karne ya 18 ambao ulitufanya sisi sote kuwa atomi.

Atomu za kijamii. Brian, tena. Haraka tu.

Nadhani zaidi, kipengele cha udhibiti kiko wapi? Namaanisha, naweza kuelewa jinsi akili yako inavyoweza kuathiri akili yangu. Ndiyo. Lakini je, wewe ni mmoja tu wa mawazo mengi kama miti na mambo haya mengine yote, unajua, ambayo Mungu anasukuma ndani yangu, au mimi pia ninakuathiri ? Hapana, mimi ni akili.

Wewe ni akili halisi . Mimi ni akili halisi . Akili yangu si wazo tu.

Akili yangu ni halisi. Yote yaliyopo ni akili na mawazo. Hasemi kwamba yote yaliyopo ni mawazo.

Akili. Vivyo hivyo Mungu anatawala... Unaona, ninajaribu... Je, Mungu anatawala akili yako, akili yangu? Naam, haswa. Je, Mungu anadhibiti unachoweka ndani yangu, au unaamua unachoweka ndani yangu? Hapana.

Jibu ni ndiyo. Hiyo ni kusema, kwa kadiri ninavyojaribu kwa hiari kuwasiliana nanyi jambo fulani, mimi hulifanya kwa hiari. Ninalifanya.

Lakini kadiri sauti zako za kusikia, unaona, ni kazi ya Mungu, Mungu hafanyi hivyo. Unaona, hiyo ni kama ile hali ya kutoelewana tuliyoizungumzia. Kutaka kwangu kutamka maneno ni tukio ambalo Mungu anakufanya usikie.

Sio kutaka tu, bali kuchagua, kutenda . Sasa, kiumbe kisicho na mwili. Akili, roho, na Descartes ni maneno yanayofanana.

Akili, roho ni kitu kisicho na mwili. Sasa, hiyo si kweli kwa watu wa zama za kati au wa kale, kwa sababu neno roho lilikuwa na matumizi mapana zaidi katika Wagiriki na watu wa zama za kati kwa ajili ya maisha. Lakini kile ambacho katika zama za kati na za kale kiliitwa nafsi yenye mantiki, hiyo ina uwezo wa kuishi kwa kujitegemea, na Descartes iliitwa akili tu.

Na hivyo ndivyo inavyotumika katika Locke. Hivyo ndivyo inavyotumika katika Berkeley. Sio jinsi inavyotumika katika saikolojia ya kisasa, ambapo inarejelea tu fahamu.

Sio kitu cha ufahamu, bali fahamu. Swali moja kuhusu dhambi. Ikiwa mawazo yetu yote hayafanyi kazi na hayafanyi kazi... Hapana, si yote yanafanya kazi.

Je, kuna roho au utashi? Je, hiyo ndiyo inayofanya mawazo yanayofanya kazi? Unaona, mawazo yanayofanya kazi ni mawazo ninayoanzisha. Unaona ? Sasa, iwe unasema mimi ni akili, roho, nafsi, mapenzi... Sawa, mimi, huyo ndiye mimi. Ninafanya hivyo. Ndiyo.

Ndiyo. Akili, ndiyo, hii inasisitiza kiumbe mwenye ufahamu wa busara. Roho, ni neno lisilofafanuliwa, kweli.

Kwa ujumla, katika aina hii ya muktadha, inamaanisha kitu ambacho si cha kimwili. Haina maana chanya. Kwa kweli, kwa baadhi ya watu tuliokutana nao muhula wa kwanza, unakumbuka, kwa jambo hilo, kwa watu kama Hobbes, inamaanisha tu kiumbe fulani asiyeonekana sana, wa kimwili, na mwenye gesi.

Katika nyakati za kale, roho ilimaanisha uhai. Hapa ni sawa na roho yenye mantiki, akili, sehemu hiyo isiyo na mwili. Na utashi, bila shaka, ni mojawapo ya uwezo wa akili.

Nia, akili, uwezo wa akili. Nia inaweza kusababisha dhambi. Nia ni kutenda kwa hiari tu.

Ndiyo. Vivyo hivyo na wakala anayefanya kazi. Kwa hivyo ikiwa ningemfanyia mmoja wenu jambo fulani, nitajipatia mwenyewe.

Christine hapa, nitampa alama ya F kwenye uchunguzi wa kwanza. Unaona, nikifanya jambo baya, baya la aina hiyo, hilo ni tendo la nia linalohusika hapo.

Sio tu kwamba inaburudisha wazo hilo, bali pia inakubali. Kwa hivyo zote ni tofauti za mawazo. Ni njia tofauti tu za kulitamka.

Hapana, si sawa. Msisitizo tofauti. Akili ni neno la kawaida katika kuzungumzia tatizo la akili-mwili, uwili wa Descartes, au chochote kile.

Roho ni neno lililoanzishwa zaidi katika karne ya 19 kwa sababu linamaanisha kitu chenye nguvu zaidi, ambacho hutumika mara kwa mara hapa kwa ajili ya kiumbe kisicho na mwili. Nafsi, ndiyo, ilitumika katika kipindi hiki kwa njia sawa na akili. Msisitizo ni juu ya kutokufa.

Na utashi ni neno la kiutendaji. Ni neno la kitivo, si neno la kiumbe. Hizi tatu ni vyombo, masharti ya kiumbe.

Sehemu yako isiyo ya kimwili. Umeelewa. Esta? Kuna mawazo kadhaa.

Kwanza, tukirudi kwenye nominalism, neno matter halimaanishi chochote. Halina maana ya kijaribio. Tunawezaje kusema kwamba lipo ikiwa hatujui ni nini? Unaona, kwa nini anasema halimaanishi chochote? Naam, matter ni dhahania.

Kuna wekundu, kuna umbo la mraba, kuna ulaini, kuna mviringo, kuna kelele. Lakini kuna nini? Inaonekanaje? Locke angesema kwamba tunaondoa wazo la maada kwa ujumla kutoka kwa mambo haya mengine yote ya kimwili, uzoefu wa kimwili. Unaondoa nini? Unajua, ikiwa si nyekundu na si bluu, ikiwa si mraba na si mviringo, ikiwa si kelele na si kimya, si kitu chochote.

Naam, hakika, hadai maarifa yasiyo na kikomo, lakini nadhani kwamba ukithibitisha kuwa jambo ni muhimu, angesema unadai kitu usichokijua. Unaingia kwa njia isiyojulikana zaidi ya mtu anayekataa. Njoo tena? Anadhani inawezekana kuonyesha uwepo wa Mungu.

Lakini huwezi kuonyesha uwepo wa maada. Kumbuka mpangilio. Unaona, kuanzia Descartes na kuendelea, huu ndio mpangilio.

Akili, ambayo tunaijua moja kwa moja, ina mawazo, mawazo yanayodaiwa kuwa ya maada katika ulimwengu wa vitu, ya akili zingine, na Mungu. Na kulingana na Descartes, tunapaswa thibitisha kwamba zote tatu zipo. Naam, unaona, Descartes alidhani tunaweza kuthibitisha zote tatu.

Yote anayosema Berkeley ni hapana, hatuwezi kuthibitisha hilo. Bado tunaweza kuthibitisha mengine. Umeelewa? Sasa, ulitaka kujua hoja yake ni nini? Moja, kuhusu mawazo ya kufikirika.

Pili, kuhusu sifa za msingi na za pili. Ndiyo, mama. Uwezekano gani? Angejibu hilo? Nadhani ninajaribu kujibu hili katika muktadha wa wakati wake.

Nadhani angesema kwamba mpangilio wa asili, riziki yake tele kwa mahitaji ya mwanadamu, n.k. , n.k., ni ushahidi mwingi kwamba muumba ni mwenye hekima, nguvu, mwema. Ndiyo, mama. Ndiyo.

Ndiyo, huo ndio mstari wa kawaida wa hoja hapo. Hoja ya kisababishi cha kuwepo kwa Mungu inaonyesha nini kuhusu Mungu? Sasa, kumbuka kwamba dhana ya Mungu kama mwema pia ina historia inayoanzia Enzi za Kati hadi Plato. Mungu ndiye mwema.

Wema ni nini ? Naam, wema kwa maana hiyo ndio bora ambayo maumbile yote yanatamani. Ndiyo, mama. Ndiyo.

Na kwa hivyo nadhani ungesema kwamba Berkeley anaweza kuwa anasema Mungu ni mwema ikiwa hilo, kwa ufafanuzi, ndilo linalomaanisha neno Mungu. Wazo zima la Mungu ni la wema. Kumzungumzia Mungu mwovu si kumzungumzia Mungu.

Unaona, ni kusema kuhusu mtu asiye Mungu. Sababu ya kuuliza hivyo ni kwamba baadhi ya aina hii inanikumbusha, na sijui mengi kuhusu hili kwa sababu hatujafika hapo bado, nadhani, lakini katika darasa la utangulizi tulizungumzia kuhusu ubongo huo katika kitu cha nyuma na jinsi ilivyo uwezekano wa hilo, na hivyo ndivyo inavyosikika. Ndiyo, isipokuwa si ubongo katika tangi, ni akili katika ombwe.

Ndiyo. Ndiyo, unapata shida tu kuachana na mawazo yako ya kawaida. Sawa.

Nina swali kuhusu dhana ya maada yenyewe . Kama ninavyoelewa leo, nadhani dhana yangu ni kwamba vitu vimeundwa na chembe ndogo zenye elektroni na protoni na kiini. Kwa hivyo ninapofikiria maada, nadhani imekataliwa kwamba hakuna mabadiliko yoyote.

Nzuri. Inaunda jambo thabiti. Ndiyo.

Je, tuna dhana sasa kwamba maada ni kitu ambacho ni halisi kimwili, kama chembe ndogo? Kama vile maji kidogo yanapooshwa kwenye glasi ya maji, chembe za mchanga. Naam, nadhani kuna kitu katika chembe za mchanga ambacho ni kidogo sana, lakini kinapochukuliwa pamoja, unapata kitu. Ndiyo.

Wakati mwingine historia ya mawazo ya kisayansi katika karne ya 19 hadi ya 20 ina maelezo kama haya: kutengwa kwa maada. Kuondolewa kwa maada. Na unaweza kuona mabadiliko yaliyoendelea, kwa sababu huko nyuma katika karne ya 18, maada iliundwa na atomi, atomi ni chembechembe ndogo za maada, za vitu visivyogawanyika, unaona.

Naam, hilo lilibadilika tulipoanza kuzungumzia muundo wa atomi, tulipoanza kuona kwamba E ni sawa na MC mraba, kwamba maada si kitu cha mwisho kwa maana hiyo. Kanuni ya uhifadhi wa maada, kwamba haiwezi kuumbwa na haiwezi kuharibiwa, fizikia ya Newton, ilitoa nafasi kwa kanuni ya uhifadhi wa nishati, unaona. Kwa hivyo nadhani ni sawa kusema kwamba fizikia ya kisasa haina dhana ya maada ambayo walikuwa nayo katika karne ya 18, unaona.

Baada ya kusema hivyo, mengi yanaweza kutegemea jinsi unavyoshughulikia nadharia ya chembe ndogo za molekuli, unaona. Je, ni chembe ngumu, zisizogawanyika? Au ni milipuko ya nishati yenye tabia kama chembe? Kwa hivyo hapana, nadhani hii, na hii ni upande mwingine wa jambo ambalo Berkel anafanya, ambalo nadhani lina maana kubwa zaidi kuliko chochote alichosema. Nadhani swali ni kama dhana ya Newton kuhusu maada ina msingi wowote wa majaribio, msingi wowote wa kisayansi.

Sasa, tumekuwa tukizingatia anachosema kuhusu maada, lakini katika jibu lake kwa pingamizi ambazo umekuwa ukisoma, unaweza kugundua kuwa hazungumzii tu kuhusu maada, bali pia kuhusu nguvu na nafasi na wakati. Sasa, ikiwa dhana hizi nne muhimu za Newton hazina msingi wa majaribio, nini kitatokea kwa dai la Newton la kufanya sayansi ya majaribio? Je, kuna msingi wowote wa majaribio wa sayansi ya Newton? Berkeley anasema hapana. David Hume anasema hapana.

Immanuel Kant anasema hapana. Ambayo ina maana kwamba wakati sayansi ya baada ya Newton ilipoanza kustawi, msingi ulikuwa tayari kwa hilo. Sasa, kuna

mwingine, ningetaka kusema jambo lisilo la kawaida, lakini hilo ni karibu sana na jambo lisilo la kawaida kutumia katika hatua hii.

Kuna nukta nyingine ndogo inayojitokeza katika hili, ambayo ni swali la kama maada yenyewe inachukuliwa kuwa tulivu, isiyo na kitu, au ina nguvu fulani, uwezekano fulani unaoendelea, iwe ni tendaji au tulivu. Unaona. Na inaonekana wazi kabisa kwamba huko Berkeley, msisitizo ni kwenye tulivu.

Ndiyo. Utulivu sana. Katika baadhi ya wanafikra wa bara, ikawa hai zaidi.

Na, bila shaka, katika Leibniz, shughuli ni kwamba maada si nguvu ya msingi. Lakini dhana hiyo ya maada kama tulivu, isiyo na nguvu yoyote ambayo ina uwezo wa kufanya kitu, ni mgeni kwa dhana za awali za maada katika utamaduni wa Plato wa Aristotle. Ndiyo, bwana.

Loo, unaipata katika Democritus, mtaalamu wa atomi wa Kigiriki. Na Sarah Miles katika Historia ya Sayansi alikuwa akisema jana alasiri kwamba unapomfikia Lucretius, ambaye ni sawa na Kirumi wa Democritus, katika Lucretius, maada inakuwa tendaji. Sawa.

Lakini kwa Plato na Aristotle na watu wa zama za kati katika utamaduni huo, maada ni nguvu. Sasa ondoa Y kutoka mwisho, na maada ni nguvu. Ndiyo, bwana.

Ina uwezo wa asili. Kuna tereolojia ya asili katika maada yenyewe. Hadithi ya asili.

Kwa hivyo kupotea kwa mtazamo wa kiteolojia wa asili uliokuja na mapinduzi ya kisayansi, kuanzisha sayansi ya mekanika, kumebadilisha dhana ya maada kuwa kitu tupu, tulivu, na msingi. Na Berkeley anaona matatizo katika hilo. Sawa.

Sawa. Kuna chochote zaidi kuhusu matatizo? Ufufuo wa wafu? Naam, anashughulikia hilo. Ndiyo.

Rahisi vya kutosha. Unajua, kama ungemwona mtu akifufuka kutoka kwa wafu, ungeona nini? Berkeley anasema, ndiyo, ndivyo Mungu anavyotoa. Tofauti ni nini? Kama ungefufuka kutoka kwa wafu, ungepitia nini? Naam, ndivyo Mungu anavyotoa.

Tofauti ni nini? Unaona, kwa hivyo jambo halibadilishi chochote kimfano. Kwa maneno mengine, Berkeley anajaribu kufanya ni kudumisha msimamo unaojifunga na kile kinachoungwa mkono na ushahidi wa kimfano. Unakumbuka ushahidi wa Locke? Kwamba tunapaswa kulinganisha imani zetu na ushahidi.

Na Berkeley anafuata ushauri wake. Kulinganisha imani na ushahidi. Sawa, sawa.

Natumaini umesoma kwa makini jibu la pingamizi alizo nazo kuanzia 255 na kuendelea. Una takriban kurasa 20. Na kama unataka jibu la pingamizi za kitheolojia anazokabiliana nazo, nenda utafute toleo kamili la Kanuni zake za Maarifa Asilia.

Wote wapo. Tatizo lolote la kitheolojia ulilionalo, angalau unalo na mtazamo wake, Berkeley anajibu. Sawa.

Sasa, dakika chache. Acha nitoe maoni ya utangulizi kuhusu David Hume ili uweze kuanza kwa kasi katika suala hilo. Sasa, bila shaka, watetezi watatu wakuu wa Uingereza ni Locke, Berkeley, na Hume.

Na inaweza kusaidia kujaribu kutambua haraka kinachowatofautisha. Locke anaonekana kuwa mtu mwenye mtazamo wa kidunia wa kimetafizikia. Hiyo ni kusema, akili na mwili vyote viwili.

Ingawa si dhahiri kuhusu hilo kama Descartes. Berkeley ni mtaalamu wa akili. Sio akili na mwili vyote viwili, bali akili na mawazo yake pekee.

Hume ana shaka kuhusu maarifa yote ya kimetafizikia. Kwa hivyo habishani kwa msimamo wowote wa kimetafizikia. Habishani kwa uwili wa akili na mwili.

Habishani kwa ajili ya vitu vya kimwili. Habishani kwa ajili ya dhana potofu. Anasisitiza kwamba hatujui ukweli wowote.

Hiyo ni kusema, hakuna chochote kuhusu uhalisia kama ulivyo. Hakuna mambo ya ukweli zaidi ya uzoefu wa sasa. Kwa maneno mengine, ikiwa mfumo ni kwamba akili ina mawazo yake, uzoefu wake, ambao unawakilisha kwetu vitu vya nje, unaona.

Sasa, Hume, ambaye anasema hatujui mambo ya ukweli zaidi ya uzoefu, atasema hatujui chochote kuhusu mambo ya nje. Na zaidi ya hayo, kwamba hatujui chochote kuhusu akili, ambayo ingekuwa ukweli zaidi ya uzoefu wetu. Kwa hivyo tunachojua ni uzoefu tu.

Ana shaka kuhusu kujua hilo. Ana shaka kuhusu kujua hilo. Au anaweza kuwa na imani fulani, lakini si maarifa.

Kwa hivyo kwa sababu ya ukweli kwamba tunachojua ni uzoefu, Hume pia, kama tulivyoonyesha hapo awali, ni mtu wa ajabu. Hiyo ni kusema, tunachojua ni matukio, mwonekano, lakini si uhalisia. Sasa, baada ya kusema hivyo na kuiweka katika mfumo huu wa nadharia ya uwakilishi, unaweza kutabiri hoja yake itakuwaje.

Yaani, itakuwa kama Berkeley sana. Hume anafuata hoja ya Berkeley kuhusu ujuzi wetu wa maada na ujuzi wetu wa nguvu ya kisababishi. Ndiyo.

Na ana hoja inayofanana kuhusu ujuzi wetu wa akili na ujuzi wetu wa Mungu. Yaani, kwamba hitimisho la sababu linalohusika halitoshi. Hazithibitishi hilo.

Sasa hilo lina maana zaidi kwa sababu maadili ambayo Locke aliyakuza, kama unavyokumbuka, yalikuwa aina ya maadili ambayo alidhani yanaonyeshwa kutokana na ufahamu wetu wa asili ya mwanadamu. Kutoka kwa asili ya mwanadamu. Sasa ikiwa hatuna ujuzi wa asili ya mwanadamu, tunaweza kufanya nini na hilo? Kwa hivyo aina ya maadili ya sheria ya asili ya John Locke pia inakataliwa na Hume.

Na kwa kadiri anavyotaka kuwa mtaalamu wa majaribio, atageukia nini? Sio maarifa yanayotokana na majaribio ya asili ya mwanadamu, tukizungumza kimetafizikia, bali uzoefu tu wa hisia zetu za maadili, hisia za maadili. Kwa hivyo katika maadili, anakuwa kile tunachokiita mhusika wa maadili. Hiyo ni kusema, msingi wa hukumu zetu za maadili uko katika hisia zetu za maadili.

Ndiyo. Ninaposema jambo si la haki, namaanisha ninapooni kufanana kati yako na mimi na kuona jinsi unavyotendewa, nahisi maumivu. Kwa sababu najua lingeniumiza.

Na kwa hivyo nalia, si haki! Maana yake ni kwamba, ouch, inauma. Mtaalamu wa maadili. Kwa sababu katika maendeleo ya uzushi ambao hautoi hukumu za kimetafizikia, huna msingi wa kimetafizikia wa maadili.

Kwa hivyo maadili yanapaswa kupata mwelekeo mpya. Na kuna mikazo katika Hobbes na Locke ambayo hugunduliwa. Unaona jinsi zote mbili zinavyorejelea raha na maumivu ambayo yana jukumu fulani katika maarifa yetu ya maadili.

Na hivyo viungo hivyo vya majaribio vya uzoefu wa kimaadili huchukuliwa na kufanywa, kwa kweli, msingi kamili wa maadili kwa mtu kama Hume. Kwa hivyo fikiria hili unaposoma Hume. Ukweli kwamba anadai hajui, mtu mwenye shaka ni yule anayesema, Sijui na sijui jinsi ya kujua.

Yeye si mtu anayekataa jambo, anasema hatujui. Ukweli kwamba hajui bado unamruhusu kuamini mambo fulani kwa sababu zingine. Anaamini katika kuwepo kwa maada.

Berkeley hakuamini. Anaamini katika kuwepo kwa maada. Haamini kwamba akili na roho zipo, angalau haoni uhalisia wowote katika hilo, inaonekana.

Na ana mtazamo tofauti kuhusu Mungu, kulingana na jinsi unavyoelewa maandishi yake, jinsi unavyoyatafsiri. Lakini mtu anaamini kwa msingi gani? Imani si matokeo ya mchakato wa kimantiki au ushahidi wa majaribio bali ni mchakato wa kisaikolojia. Na anaelekeza mawazo yetu kwenye saikolojia ya imani badala ya mantiki ya ushahidi.

Kwa hivyo, unaposoma Hume katika sura ya kwanza, utaona anasema, kuwa mwanafalsafa, lakini kati ya falsafa yako yote, kuwa mtulivu mwanamume, mwanamke. Naam, hasemi mwanamke, naongeza hivyo. Anasema, "Tulia, mwanamume, mwanamke."

Kwa maneno mengine, kuna kitu kuhusu asili ya mwanadamu ambacho hakituachi kuondoka bila kuamini. Ingawa kuna kitu kuhusu falsafa kinachokukumbusha kwamba hawana uthibitisho wa kimantiki. Kwa hivyo anajaribu kusawazisha hizi mbili.

Sawa, tutaanza kuzungumza zaidi kuhusu David Jumatatu.